

ТАЖАТЕЛЪ НА НИВАТА, ИМАШЕ ЕДНО МЪЖ-
 КО ДЕТЕ, КОЕТО ИЛИ СЕ Е СЛѢПО РОДИЛО, ИЛИ
 Е ПОСЛѢ ШЛѢПѢЛО И Е ИЗВѢСТНО, НО
 СЛѢПО СЪЩО, ДОСТІГНАЛО БѢШЕ ВЪ ВѢЗРАСТЪ
 ОКОЛЪ ДЕСЕТЪ ИЛИ ДВАНАДЕСЕТЪ ГОДИНЫ. ТО
 ДЕТЕ СЛУЧИ СЕ ВЪ САМЫЙ ДЕНЬ НА СЪАМЪ МА-
 РІНА, ДА ГО ДОВЕДЕ ВАЩА МУ НА НИВАТА
 СИ, И ДА ГО ШТАВНИ НА ЕДНО МѢСТО ДА
 СПИ, А ТОИ ШТИДЕ ДА РАБОТИ. НО ДЕТЕТО
 ПОНЕЖЕ СОВУДИВШИ СЕ, НЕ НАМЕРИ ВАЩА СИ ПРИ
 СЕБѢ СИ, ВСТАНА, И ВЗЕ ДА ХОДИ ПО НИВАТА,
 И ДА ГО ВЫКА. ТАМЪ ПО СЛУЧАЮ ВСТУПИ ВЪ
 ВОДА, НЕ ЗНАШЕ КАКОВА Е, И ПОНЕЖЕ БѢШЕ
 ШЖЕДНѢЛО, ВЗЕ СОСЪ РЪЦѢ ДА СЕ НАПИЕ, И НА-
 ПИВШИ СЕ, ОУМЫ СОСЪ НЕА И ЛИЦЕТО СИ, И Ш
 ЧУДЕ СЕ, ВЪ ТОИ СЫИ ЧАСЪ ШТВОРИХАМУ СЕ
 ОЧИТЕ И ПРОГЛЕДНА, ЧЕСИ РАДИ И ВОСТАНА,
 И ТИЧЕШЕ СЪ ГОЛЕМА РАДОСТЬ И ОУЖАСЪ КАМ-
 ТО ВАЩА СИ, ДА ДСИДЕ ДА ГО ВИДИ, ЧИ МУ СЕ